

ÚPLNĚ
OTRASNÝ
ŠKOLSKÝ VÝLET
LOTTIE
BROOKSOVÉJ

KATIE
KIRBYOVÁ

FRAGMENT

Úplne otrasný školský výlet Lottie Brooksovej

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Katie Kirbyová

Úplne otrasný školský výlet Lottie Brooksovej – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

ÚPLNĚ
OTRASNÝ
ŠKOLSKÝ VÝLET
LOTTIE
BROOKSOVÉJ

KATIE
KIRBYOVÁ

FRAGMENT

Túto knihu venujem všetkým úžasným deťom a učiteľom, s ktorými som v roku 2022 mala to potešenie absolvovať pobyt v škole v prírode v kempe Windmill Hill – ďakujem za všetku inšpiráciu, hoci za prebdené noci vám až taká vďačná nie som!

Osobitné poďakovanie patrí Elle a Mii, ktoré ma neprestajne prosili, aby som knihu venovala im – vaša vytrvalosť sa napokon vyplatila. 😊

STREDA 24. AUGUSTA

Keď som písala, že mám spálenú tvár, asi som trochu zľahčovala.

V skutočnosti totiž vyzerám ako paradajka/rak/jahoda/klaunovský nos/boľavý vred/hocičo MEGA, MEGA červené. Za všetko môže slnko, takže som naň riadne našťvaná!

Mama dookola opakuje: „Nerada ti to pripomínam, ale ja som ťa na to upozorňovala...” a tatko s Tobym si zo mňa zase uťahujú.

TOBY: Bude raz podľa teba z Lottie dobrá pekárka?

TATKO: Pravdaže. Len sa pozri, aká je SPEČENÁ!

OBAJA: HA HA HAAAAAAAAA.

STRAŠNE vtipné. OCH.

Skúsila som sa ponatierať krémom po opaľovaní. Prijemne chladí, ale s červeňou mi nijako nepomohol. Teraz sa budem musieť skrývať doma, až kým sa mi nevráti normálna farba a prestanem vyzeráť ako hasičské auto.

ÁCH, moment — práve mi zabzučal mobil.

**Amber vytvorila skupinu
„Kráľovné z ôsmej A“.**

Amber vás pridala do skupiny.

AMBER: JUCHÚÚÚÚ! Vitajte v novej skupine, baby!!

Práve mi došlo, že sa už o DVA týždne vraciame do školy! A keďže sme zase v plnom počte, mali by sme si čo najviac užiť koniec prázdnin. Nejaké nápady?!?

POPPY: ÁÁÁ, dobrý plán! Čo keby sme si šli spolu kúpiť nové peračníky?

AMBER: Ehm... nie.

MOLLY: Čo keby ste všetky prišli ku mne a nalakovali by sme si nechty? Mám nový pastelovozelený lak a už sa neviem dočkať, kedy ho vyskúšam.

AMBER: Ani to nie.

JESS: Čo keby sme zašli do knižnice a prečítali si všetku povinnú literatúru na tento školský rok. 🙄

AMBER: TAK TO ANI NÁHODOU! No tak, baby. Pohnite ROZUMOM! Porozmýšľajte, čo by sa dalo robiť v meste.

JA: Ja nemôžem robiť nič, lebo som totálne spálená a vyzerám ako rak. 🦋

AMBER: Ale no tak! Nepreháňaj, Lottie.
Určite to nie je až také strašné!

JA: Nepreháňam. Doslova horím!

JESS: Keby si doslova horela, asi by si nám
o tom nepísala na whatsapppe.

JA: Povedzme, že mi horí len tvár,
takže písať ešte zvládam.

JESS: Ak ti fakt horí tvár, nemala by si s ňou zájsť
k doktorovi?

JA: Asi mala!

AMBER: Čo keby sme sa namiesto tejto nudnej
a zbytočnej debaty vrátili k dôležitejším veciam,
k niečomu ako napríklad ZÁBAVA?!

JA: Ako sa môžem baviť, keď vyzerám takto...

POPPY: PREBOHA. Premenila si sa na hasičské auto?!?

JA: NIE! Len som taká červená.

JESS: Ajaj — to je dosť nanič...

JA: Ved' práve!

JESS: Veľká škoda, že nie si to hasičské auto. Mohla by si sa sama zhasiť!

JA: Fakt. 🌀

AMBER: Fajn. Úprimne ma mrzí, že ti horí tvár, Lottie. Ale čo keby ste konečne prestali trepať, aby sme sa aspoň my ostatné (s normálnymi tvármi) mohli dohodnúť, čo podnikneme? Stretnime sa zajtra o jedenástej v Starbuckse a niečo vymyslíme.

JESS: Jupí! Pozývam na frappuccino!

MOLLY: Juch!

POPPY: Už sa neviem dočkať. Cmuk

JA: Tak sa teda dobre zabavte...

JESS: Len aby bolo jasné — žartovala som. Toľko frappuccín si nemôžem dovoliť zaplatiť (škoda)...

NO SUPER. Ale som dopadla. Nechce sa mi veriť, že sa všetky stretnú bezo mňa. Čakala som, že so mnou budú mať viac súcitu! Už mi teda ostáva len dúfať, že zajtra bude moja spálená tvár vyzeráť oveľa lepšie.

ŠTVRTOK 25. AUGUSTA

11.09

Len čo som sa zobudila, šla som sa pozrieť do zrkadla, očakávajúc výrazné zlepšenie. Stále však vyzerám ako hasičské auto, takže kým si moje kamošky vonku vychutnávajú frappuccino, ja trčím doma.

PREČO JE ŽIVOT TAKÝ NESPRAVODLIVÝ?!?!?!?

18.34

Ďalšie zlé správy: Mama mi práve oznámila, že sa večer s tatkom chystajú ísť von. Takže už aj moji rodičia majú lepší spoločenský život než ja!!

Úplne najhoršie na celej situácii je, že hoci už mám skoro trinásť, príde nás strážiť OPATROVATELKA!

Keď som sa snažila presvedčiť mamu, že sa o Bellu a Tobyho v pohode zvládnem postarať aj sama, okamžite mi pripomenula, ako mi ich zverila, keď sa šla minule okúpať, a po návrate do obývačky našla toto...

„Prečo mi to musíš večne vyhadzovať na oči?! Veď sa to stalo
LEN RAZI!“ bránila som sa.

„A čo vtedy, keď som ťa poprosila, aby si zabavila Tobyho,
kým si vybavím jeden dôležitý telefonát, a on si nakoniec
s mojou kreditkou objednal pizzu za stopäťdesiat libier?“

„Dobre... Tak dvakrát... Lenže to predsa nebola moja...“

„A čo vtedy, keď...“

„Dobre, dobre. Chápem, čo chceš povedať! Bože.“

„Super. Som rada, že sa chápeme. O pol ôsmej príde Jean.“

„BOŽEMÔJ. Prečo práve tá stará protiva Jean!“

„To od teba nie je pekné, Lottie. Jean nie je až taká stará a vôbec nie je protiva, nech už tým slovom myslíš čokoľvek. A okrem toho, dávať ľuďom ponižujúce prezývky je neslušné!“

„A to už prečo?! Ja dostávam ponižujúce prezývky
V JEDNOM KUSE!“

„LOTTIE!“

MYŠLIENKA DŇA:

VIEM, ŽE MAMA MÁ NA VEC INÝ NÁZOR,
ALE KEĎ TOBY OBJEDNAL PIZZU ZA
STOPÄŤDESIAT LIBIER, BOLO NÁM SVETA ŽIŤ.
KEĎŽE SME JU MALI CELÝ TÝŽDEŇ NA
VEČERU, KONEČNE SME SI MOHLI ASPOŇ
TROCHU ODDÝCHNUŤ OD MAMINÝCH
NECHUTNÝCH ZAPEKANÝCH ZEMIAKOV
S MLETÝM MÄSOM. A OKREM NÁS SA
Z TOHO TAJNE TEŠIL EŠTE AJ TATKO.

PIATOK 26. AUGUSTA

13.35

Mám strašnú smolu. V poslednom čase sa mi dejú samé zlé veci...

1. Stále vyzerám ako hasičské auto, ale najnovšie sa mi na nose a čele šúpe koža, takže vyzerám ako hasičské auto s lupinami.
2. Môj tatko a brat mi neprestajne lezú na nervy. A nie sú ani len trošičku vtipní...

TOBY: Chcel by si mať život ako Lottie, tatko?

TATKO: Ani nie. Jej život vyzerá dosť ŠUPÁCKY!

3. Stále trčím doma a moje kamošky si bezo mňa pokojne chodia nakupovať (drzosť).
4. Dnes ma má doma strážiť stará protiva Jean. (Nech si MAMA vraví, čo chce, tá prezývka jej proste sedí, lebo je fakt protivná! Keď u nás bola naposledy, zhabala mi mobil a snažila sa ma naučiť štrikovať.)

5. Mama a tatko na seba vrhajú zaľúbené pohľady a celý čas točia o tom, ako sa na svojom „rande“ zabavia. Podľa mňa by rodičia mali mať zakázané chodiť von bez detí. Hádám si len nemyslia, že je v pohode hodiť ich na starosť niekomu inému iba preto, že sa im o ne práve nechce starať – HLAVNE keď má na ne dohliadať nejaká stará protiva!

18.06

Tieto riadky píšem v spálni, zatiaľ čo sa naši chystajú na odchod. Snažím sa tváriť čo najnešťastnejšie, ale zatiaľ sa mi ani len neunúvali navrhnúť, že to svoje rande zrušia!

18.14

Sú celí natešení a veselo si hrkútajú. TRAPAS. Oveľa radšej mám, keď sa hádajú o tom, ako sa má správne nakladať riad do umývačky.

18.22

Pustili si hudbu a tancujú! **POMOC!**

18.34

BOŽE, práve sa pobožkali!

Sedím PRIAMO TU na ich posteli a urobili to rovno
predo mnou!

Bohvie, čo by sa stalo, keby som ich nevyrušila hlasným
napodobňovaním vracania.

Ak mama zase otehotnie, tak sa odsťahujem!!

19.47

Protiva je už tu. Vypla nám telku, lebo vraj „kazí oči“, a teraz nás s Tobym núti hrať Hady a rebríky. Ak čo i len zabľúdim pohľadom k mobilu, začne tškať a trúsiť poznámky typu: „Za mojich čias sme v rodine všetci venovali pozornosť jeden druhému, a nie mobilom.“ Okrem toho ma asi tak päť biliónov ráz poslala uvariť čaj, zatiaľ čo ona si vysiada na gauči s vyloženými nohami, lebo ju bolia haluxy. To sú vraj akési vybočené palce na nohách.

19.59

NO FUJI! Pred chvíľou sa ma opýtala, či by som jej tie vybočené palce nepomasírovala. Povedala som, že mám fóbiu z nôh, a ona na to, že fóbiu sa dá zbaviť jedine tak, že sa svojmu strachu budeme čo najviac vystavovať. Vzápätí predomňa otrčila svoju pravú nohu A SKORO mi vrazila palec do nosnej dierky. Moje nervy — to bol ale smrad! Presnejšie syrovo-levanduľový puch, z ktorého ma hneď naplo, takže som musela bežať na záchod.

20.11

Stále sa skrývam na záchode, aby som nemusela tej protive masírovať haluxy. Dosť sa nudím. Jean možno čoskoro zaspí a ja sa budem môcť zmocniť telky aj svojho mobilu. Drž mi palce.

20.14

PANEBOŽE, Jean mi prišla klopať na záchodové dvere a vyhlásila, že je načas, aby sme sa s Tobym pobrali spať. Normálne obaja!! Snažila som sa jej vysvetliť, že Toby je o štyri roky mladší a ja cez víkendy bežne chodievam spať o desiatej. Lenže ona utrúsila, že mi neverí a že ak budem ďalej klamať, narastie mi pinocchiovský nos. A aby toho nebolo málo, donútila ma nechať si mobil na prízemí. Čo mám teraz bez neho akože robiť?!

Aspoňže jej nemusím masírovať haluxy...

21.35

No toto, kto by to bol povedal? Bez mobilu som celkom produktívna! Upratala som si izbu, dokončila úlohu z angliny, opilníkovala si nechty, urobila dvadsaťsedem výpadov (iba pravou nohou, potom som sa začala nudiť) a rojčila o tom, že sa raz stanem jednou z tanečníc Taylor Swift (to by bola bomba). Ach a ešte som si zisťovala, ako sa dá predchádzať haluxom. Prsty na nohách si vraj treba precvičovať dvíhaním drobných predmetov, tak som sa teda vykradla do kuchyne, schmatla balíček čokoládových lupienkov, vrátila sa do izby a vysypala lupienky na zem. A teraz pozor — zistila som, že ich viem nielen dvíhať nohou zo zeme, ale si ich nohou aj dávať rovno do úst ako nejaká hadia žena!

22.14

Práve sa zobudila Bella. Lenže protiva si pustila telku tak nahlas (TEBE akože televízor oči neказí, Jean?!), že ju ani nepočula. Tak tomu teda vravím super opatrovanie...

KLAMEM! Bellu som si musela vziať k sebe do izby a jej plač sa mi podarilo utíšiť jedine tým, že som ju krmila čokoládovými lupienkami zo zeme. Zdá sa, že jej chutia oveľa viac než detská výživa.

22.32

Ajaj. Už sme pojedli VŠETKY čokoládové lupienky, tak som jej musela dovoliť podržať svoje škrečky (a keď vravím „podržať“, myslím tým „ustíkať skoro na smrť“).

23.15

Ešte šťastie, že naši sú už tu. Bella sa práve chystala zjesť Chlpáčika Tretieho!

Moje nervy, tak ja sa snažím len pomôcť a ešte za to dostanem vynadané...

Mama s tatkom sa hnevajú, že som o desiatej večer zjedla celý balík čokoládových lupienkov. Pokúšala som sa im vysvetliť, že:

1. V skutočnosti nebolo desať, ale štvrt na jedenásť.
2. Väčšinu lupienkov zjedla Bella.
3. Jedli sme ich nohami, aby sa nám na nich nespravili haluxy.

Moje vysvetlenia však všetko iba zhoršili, takže našim je zdravie našich nôh očividne úplne ukradnuté! Nepáči sa im, že Bellu kŕmim presladenými čokoládovými cereáliami, a pritom má ešte iba deväť mesiacov.

No mne sa zase nepáči, že si len tak chodia von a nechávajú nás s podpriemernou opatrovatelkou, ktorá mi strká pod nos svoje haluxy.

Tuším máme na celú vec veľmi odlišné názory.

SOBOTA 27. AUGUSTA

10.05

Zlé správy: Mama sa ešte stále hnevá. Na nálade jej nepritadlo ani to, že Bella na raňajky odmietala zjesť svoju bio čučoriedkovú ovsenú kašu a snažila sa mi uchmatnúť moje čokoládové lupienky.

Dobré správy: Moje spálenie konečne vybledlo. **JUCHÚ!**

Ešte stále sa mi však trochu šúpe koža, tak sa natieram maminým drahým pleťovým krémom, aby mi šupinky držali na tvári a nepadali všade, kade chodím. S hrubou vrstvou krému sa asi trochu lesknem, ale oveľa radšej budem lesklá ako šupinatá... aspoň myslím.

Dnes si s babami urobíme piknik v parku. Byť znovu SLOBODNÁ je skvelý pocit. Podobne sa podľa mňa musia cítiť aj väzni po prepustení z väzenia.

Pred piknikom sme šli s Jess na nákup do potravín. Mama mi dala päť libier so slovami, aby som si kúpila niečo „zdravé a výživné“, čo by bola ohromná nuda, a tak som si nakoniec kúpila balíček gumených cukríkov, veľké balenie čipsov a žuvačky Hubba Bubba. Čipsy mali cibuľkovú príchuť, takže by sa v podstate mohli brať za zeleninové, teda výživné a zdravé (aspoň podľa mňa).

V každom prípade som tak či tak nakúpila oveľa zdravšie než Jess. Tá minula svojich päť libier na obrovskú fľašu oranžády, päť balíčkov gumových jahodových hadíkov a časopis!

Keď sme dorazili do parku, Amber, Molly a Poppy už sedeli na veľkej piknikovej deke s melónovým vzorom.

„Aha, spomeň čerta!“ utrúsila Amber, len čo sme si k nim prisadli. „Dáte si ružovú limonádu?“

„Ja si prosím,“ vyhrýkla som a zrazu som si uvedomila, že som hrozne smädná.

Amber otvorila roztomilý ružový chladiaci box, vybrala z neho fľašu s lákavo vyzerajúcim bublinkovým nápojom, naliala z neho do plastového pohára na stopke a vzápätí vhodila do pohára pár kociek ľadu. To dievča nás večne ohuruje luxusom.

„Vďaka,“ poďakovala som a trochu si odpila. „Tá limonáda je výborná.“

„Hej, mama si ju tuším kupuje a necháva doručovať z Harrods alebo nejakého iného drahého obchodu.“

„Fíha, ty sa FAKT máš,“ poznamenala Jess, ktorá medzičasom naraz vypila skoro celý pohár.

„No, ale to je jedno,“ utrúsila Amber otrávene.

„Inak, práve sme sa bavili o tebe, Lottie.“

Zamračila som sa. Nepáčilo sa mi, že sa o mne bavili v mojej neprítomnosti.

„Poppy nám rozprávala, že si sa na dovolenke zaplietla s nejakým krásnym Francúzom... Akože sa to len volal?“ pokračovala Amber.

Vrhla som na Poppy nahnevaný pohľad, pretože som si myslela, že o tom nikomu nepovie. Keby som chcela, aby o mojom krásnom Francúzovi vedela Amber, povedala by som jej o ňom sama.

Poppy previnilo sklopila oči a začala sa hrať so šnúrkami na topánkach. „Prepáč, Lottie... Náhodou mi to ušlo...“

„Prečo sa ospravedlňuješ?“ zháčila sa Amber. „Lottie to určite nevadí, však? Chceme o ňom počuť úplne všetko!“

Nahlas som si vzdychla. „Nevadí. Ale nechcela som, aby sa to rozkríкло...“

„**AHÁÁÁÁ**, chápem — kvôli Danielovi, však?!“ opýtala sa Amber.

„Nie, ale... Vlastne možno áno...“

„Pozri,“ skočila mi do reči. „My Danielovi nič nepovieme, všakže, baby?“

Cítila som, ako mi horia líca, a určite to nemalo nič spoločné s mojím predchádzajúcim spálením. „Veď mu ani nemáte čo povedať! Nič sa nestalo a okrem toho... Ani neviem, ako na tom s Danielom vlastne sme.“

„Poppy hovorila, že ste sa pred dovolenkou pobožkali!“ vyhlásila Amber.

Prosím?! Znova som na Poppy vrhla nahnevany pohľad.

„Ups,“ šepla previnilo.

Vážne ma naštvála, ale tuším som jej vyslovene nepovedala, aby o tom nikomu nehovorila.

„Bola to iba taká malá pusa...“ začala som.

„To je ale **VZRÚŠOI**“ zvolala Amber.

Trochu som sa začervenala. Páčilo sa mi však, že som aspoň raz stredobodom pozornosti.

„Amber má pravdu,“ skonštatovala Molly s trochu sklamaným výrazom v tvári. „Nechce sa mi veriť, že si mi nič nepovedala...“

Ach jaj. Prečo som niečo také dôležité nepovedala svojej prvej najlepšej kamoške?! Cítila som sa príšerne.

„Prepáč,“ vyhrkla som. „Stalo sa to tesne predtým, ako som odcestovala. Aj ty si vtedy bola na dovolenke a potom sme celý čas riešili Jessine narodky a... Len som čakala na vhodnú chvíľu. Prisahám.“

„To nič,“ odvetila Molly s úsmevom. „Úplne ťa chápem... Ale mám v tom trochu chaos, Lottie. Chceš povedať, že okrem Daniela má teraz o teba záujem aj krásny Francúz?“

„Nezabúdaj na Baileyho!“ zasmiala sa Jess.

„Kto je Bailey?!“ zháčila sa Molly.

„**PANEBOŽE!** To je naddlho...“ zvolala som a zúfalo si zaborila tvár do dlaní.

Ale potom som im všetko pekne vyklopila... Doteraz som zrejme pri všetkom strkala hlavu do piesku, no z tejto novej situácie som zostala dosť nervózna.

PONDELOK 29. AUGUSTA

11.34

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ, práve sa stalo niečo zaujímavé!

Prišiel mi mail od Antoina. Keď sme si vymieňali mailové adresy, v podstate som ani nedúfala, že mi raz napíše, takže ma to dosť zaskočilo. Jeho mail ma však veľmi potešil a navyše aj pobavil...

Odosielateľ: Antoine Roux

Prijímateľ: Lottie Brooksová

Predmet: Mám rád syr

Chère Lottie,

ako sa mi máš? Od odchodu zo stanového mestečka na Teba myslím každú sekundu každého dňa, a tak som poprosiť svojho neskutočne šarmantného brata Huga, aby mi pre Teba preložil tento mejl. Dúfam, že Ťa ním aspoň trošičku urazím.

Tak teda poďme na vec! To, ako Ti v kempe spadol na zem plastový príbor a ja Ti ho pozbierať, bolo úžasné. Ešte úžasnejšia však bola naša syrová prechádzka v prírode. Vždy, keď si pochutnávam na syre brie, myslím na jemné črty Tvojej tváre.

Priznávam, že keď si mi neodpísať na list, v ktorom som sa Ťa pýtal, či by si so mnou chcela chodiť, trochu som si poplakal. ☹ Neodpísať si mi, lebo smrdím?

Nech už si mala akýkoľvek dôvod, som presvedčený, že ako frajerka by si celkom ušla. Nechcem však na Teba príliš tlačiť, aby som Ťa náhodou nevyplašil. Najprv sa teda navzájom lepšie spoznajme. Rád by som Ťa donútil, aby si mi odpovedala na zopár vrcholne osobných otázok...

1. Keby si sa mohla stať psom alebo kačkou, čím by si bola radšej?
2. Čím chceš byť, keď z Teba vyrásť veľká žena s rukami plnými zodpovednosti?

3. Keby si až do konca života mohla jesť už iba jeden druh syra, ktorý by si si vybrat'?

Hlavne nenapíš, že čedar, lebo by si svojím výberom uraziť celý francúzsky národ.

4. A na záver to najľahšie: Čo je zmyslom života?

Na jeden mejl je toho už asi celkom dosť. Dúfam, že Hugo všetko preložíť správne. Je fakt VEĽMI šarmantný. Ja som z nejakého neznámeho dôvodu zdedil horšie gény a vyzerám ako čajník.

S láskou Antoine, cmuk

Začínam mať podozrenie, že Hugo si z Antoina kruto strieľa a naschvál prekladá nezmysly!

Pôvodne som Antoinovi chcela hneď odpísať, ale po chvíli som dospela k záveru, že nechcem, aby vedel, že nemám na práci nič lepšie, než okamžite odpisovať na jeho maily (hoci je to pravda). Len nech si pekne myslí, že práve niekde vonku hádzem oštepom, jazdím na koni alebo sa vozím na skejtborde (hoci v skutočnosti nič z toho nerobím... a ani o to nemám najmenší záujem).

12.17

Skupina Kráľovné z ôsmej A na whatsapp:

JA: PANEBOŽE, pred chvíľou mi prišiel mail od KF!!!!!!!!!!!!!!

AMBER: PANEBOŽEEEEEEEEEEEEEEEEEE!

POPPY: PAAAAAANEBOŽEEEEEEEEEEEEEE!

MOLLY: PANEEEE BOOOOŽEEEEEEEEEEEEEE!

JESS: Mali by sme prestať toľko božekať.
Pôsobíme ako nejaké upištvané školáčky!

POPPY: Ehm, ale veď my predsa sme upištvané školáčky.

JESS: Dobrá pripomienka — PANEBOŽE, a čo ti napísal????

JA: No, ten jeho mail bol trochu čudný. Mám pocit, že nevie príliš dobre po anglicky, ale v podstate mi napísal, že na mňa myslí, keď je syr, a znova sa ma opýtal, či s ním chcem chodiť!

AMBER: Oh là là! A odpíšeš mu, že chceš???

JA: Neviem... Stále si nie som istá, čo presne cítim k Danielovi.

POPPY: Čo tam po Danielovi, keď môžeš chodiť s KF?

JA: Lenže s Antoinom by som mohla chodiť iba na dialku.

MOLLY: Tak je to predsa najlepšie — pred všetkými sa môžeš chváliť, že chodíš s krásnym Francúzom, a vôbec sa pritom nemusíš trápiť tým, ako ho vtesnať do svojho nabitého programu.

JA: FÍHA, to je dobrý postreh!
V pondelok teda vyzistím, ako na tom
som s Danielom, a potom sa rozhodnem.

JA: Ach, a ešte niečo, baby. Boli by ste
radšej psom alebo kačkou?

AMBER: Určite psom. Žijú si v teplučku v ľudských
domácnostiach a nechávajú sa škrabkať po brušku.

POPPY: Lenže ako pes by si musela jesť psie žrádlo...

AMBER: Keby som bola pes, tak by mi psie žrádlo
chutilo...

JESS: Kačkou. Vedia lietať a lietanie je MEGA HUSTÉ!

MOLLY: A keď chodia, tak sa rozkošne kníšu!

JA: Hmm... Ťažko sa mi rozhoduje, ale nakoniec si asi vyberám psa, lebo kačky musia mať od celodenného vysedávania na jazere studený zadok, a ja neznášam mať studený zadok.

JESS: Chcela som nájsť smajlíka so studeným zadkom, ale asi neexistuje. 😊

UTOROK 30. AUGUSTA

Na stretnutie s Danielom som nakoniec nemusela čakať až do pondelka. Keď sme s babami ležali na pláži, aby sme sa pred návratom do školy ešte trochu opálili, zbadali sme, ako sa k nám blíži s Theom. Práve boli na ceste do centra vodných športov, kde sa spolu učia wakeboardovať.

V jednej chvíli si bezstarostne listujem v časopise a v druhej počujem, ako Poppy hovorí: „Aha, tamto sú Theo a Daniel.“

PANIKAI

Zdvihla som hlavu a zbadala, ako s úsmevmi na opálených tvárach kráčajú rovno k nám. Nevedela som, čo mám robiť. Cítila som sa trápne, pretože som Danielovi naposledy neodpísala na esemesku o tom, kedy by sme sa mohli stretnúť, a okrem toho som nechcela, aby mu niektorá z báb vytárala niečo o Antoinovi.

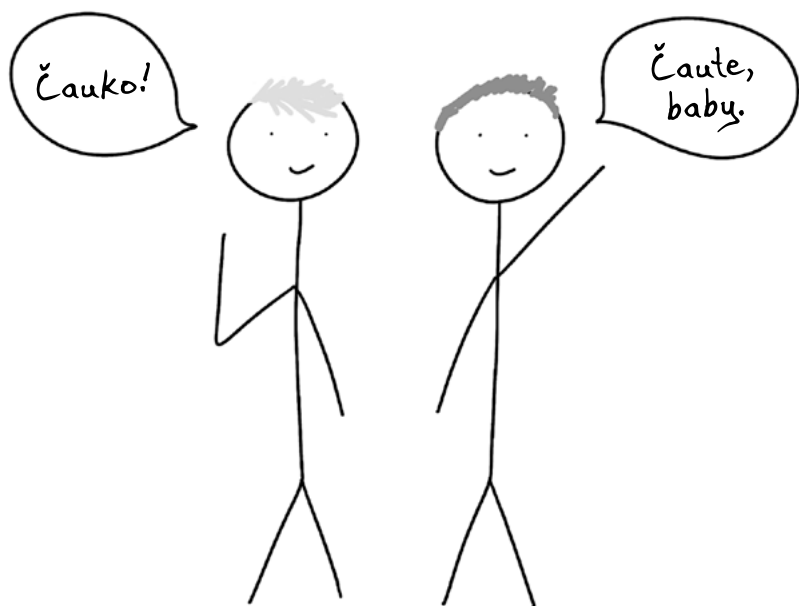
Rýchlo som babám pošepala: „O mojom krásnom Francúzovi ani muk!“

„Óóóóó, takže zrazu je to tvoj krásny Francúz? Myslela som si, že ste iba kamaráti...“ podpichla ma Amber.

Ach, prečo ma musí večne chytať za slovíčka?!

„Veď aj sme! Dobre vieš, ako som to myslela...
Proste ho len nespomí...“

Ani som nestihla dopovedať. Už boli pri nás.

Všetky sme im odzdravili. Všimla som si, že Danielovi trochu podrástli vlasy a padali mu do očí. Pristalo mu to. Zrazu som sa pred ním začala dosť hanbiť, čo sa mi stáva vždy, keď nečakane natrafím na niekoho, koho som dlho nevidela. Hlavne na **CHALANOV** a HLAVNE na takých **CHALANOV, S KTORÝMI SOM SA BOZKÁVALA!**

„Ako ste prázdninovali?“ nadhodil Theo.

Práve som sa chystala odpovedať, keď Amber otvorila ústa a so širokánskym úsmevom vyhlásila: „Ja celkom dobre, ale nie až tak dobre ako Lottie!“

ČO TO AKOŽE MALO ZNAMENÁŤ?!

Daniel sa na mňa pozrel a s úsmevom sa opýtal: „Ach, naozaj? A čo si cez prázdniny robila?“

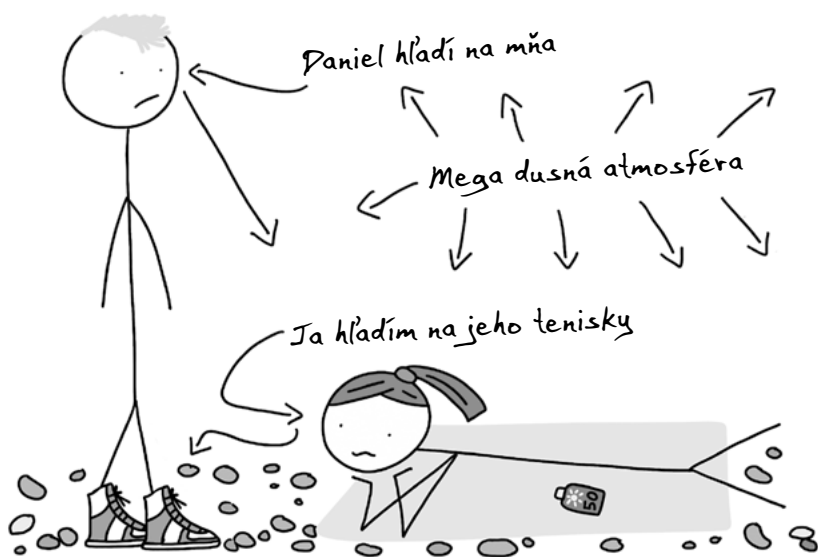
„Ja, no... Ehm, nič také... Ehm...“

„Zoznámila sa s chrumkavým Francúzom, ktorý s ňou chce teraz chodiť,“ vyhrkla Amber, neúspešne potláčajúc smiech.

„AMBER! To sme si mali nechať pre seba!“ napomenula ju Poppy nahlas a jemne ju štuchla do ramena.

Obe som prebodla vražedným pohľadom. Mohlo sa prihodiť ešte niečo horšie?

Nedokázala som sa Danielovi pozrieť do očí. S pohľadom zapichnutým do zeme som sledovala, ako si šúcha zeleno-biele tenisky Nike Dunk o kamienky, a chcela sa prepadnúť pod zem.

„Aha,“ utrúsil Theo zmätene, striedavo pozerajúc na mňa a na Daniela. „A ja, že Lottie chodí s Danielom...“

„Som rád, že si sa cez prázdniny bavila,“ skočil mu do reči Daniel. „Tak sa teda vidíme v škole. Poď, Theo, nech nemeškáme,“ dodal a bez čakania na odpoveď sa pobral preč.

„Dobre. Zatiaľ sa majte,“ utrúsil Theo a vykročil za ním.

„AMBER! Ako si mi to mohla urobiť?“ okríkla som ju, len čo boli chalani dosť ďaleko na to, aby nás počuli.

„Veru, to od teba nebolo pekné. Nič ťa do toho nie je,“ zastala sa ma Jess.

„Ach, no tak, baby. Kašlite na to. Veď som to povedala len tak zo srandy a okrem toho, nie je náhodou lepšie, že o tom Daniel vie?“

„Prosila som vás, aby ste si to nechali pre seba!“ pripomenula som jej.

Lenže Amber iba zagúľala očami, znova si vzala do rúk mobil a otvorila si instagram. Očividne jej nedochádzalo, že urobila niečo, čo nemala.

„A čo ak má Amber pravdu? Možno je fakt lepšie, že o tom Daniel vie. Hovorila si, že tento rok chceš mať od chalanov pokoj, takže ťa vlastne zachránila pred neprijemným rozhovorom,“ zastávala sa jej Molly.

„Presne tak. Zachovala som sa ako dobrá kamoška,“ vyhlásila Amber s presladeným úsmevom.

Nahlas som si vzdychla. Hádať sa s ňou nemalo zmysel.

„Ale treba povedať, že Daniel vyzeral fakt k svetu! Všimli ste si jeho nové tenisky? Podľa mňa mu mega seknú.“ pokračovala Amber.

VRRRRRRR. Tento rok sa s Amber veľmi snažím vychádzať, lenže ona mi to večne sťažuje!!

MYŠLIENKA DŇA:

VIEM, ČO SI PRÁVE V DUCHU HOVORÍŠ.
LOTTIE NAOZAJ TVRDILA, ŽE CHCE MAŤ
OD CHALANOV CHVÍĽU POKOJ... UZNÁVAM,
ŽE JE TO TAK. CHCELA SOM POKOJ A MOŽNO
HO EŠTE STÁLE CHCEM... ALE ZÁROVEŇ SOM
SI MOŽNO VŠETKO ROZMYSLELA...

MOMENTÁLNE SOM STRAŠNE ZMÄTENÁ.
NA JEDNEJ STRANE SA HNEVÁM, NA DRUHEJ
SA MI UĽAVILO. V KÚTIKU DUŠE MÁM VÝČITKY
A ZÁROVEŇ SA OBÁVAM, ŽE SOM UROBILA
OBROVSKÚ CHYBU... PRETOŽE AMBER MALA
V JEDNOM PREDSA LEN PRAVDU – DANIEL
VYZERAL V TÝCH NOVÝCH TENISKÁCH FAKT
K SVETU.

STREDA 31. AUGUSTA

Dnes som šla s Jess do mesta. Dve hodiny sme si v papiernictve vyberali nové školské potreby a hoci pre mňa bolo mega ťažké nepokukovať po detinských peračníkoch, hlavne po jednom v tvare leňocha...

Nakoniec som im odolala! Tomu vravím úspech.

Namiesto peračníka v tvare leňocha som si kúpila tyrkysovo-fialový chlpatý peračník s leopardím vzorom a brmbolcom na zipse. Dobré, dobre, viem, že ani tento peračník nepôsobí ktovieako dôstojne... A keď tak nad tým premýšľam, najdôstojnejšie nie je asi ani strúhadlo na ceruzky v tvare červenej pandy... Ale no a čo.

Keď som prišla domov, hneď som vybalila všetky nové perá a ceruzky, poukladala ich do chlpatého peračníka a pobalila do novej školskej tašky. Baliť sa do novej školskej tašky je meeeeega príjemné – vždy mám pri tom pocit, že začínam žiť nový život.

Mama mi na nový školský rok kúpila do školy nové topánky, ale tie ani nestoja za reč, lebo vyzerajú úplne OTRASNE. Ešte donedávna som chodievala do školy v martenskách, ale odkedy potrebujem dospelácke číslo, podľa mamy si ich už nemôžeme dovoliť – smola.

ŠTVRTOK 1. SEPTEMBRA

Rozhodla som sa, že Antoinovi odpíšem až po niekoľkých dňoch, aby si myslel, že mám nabitý program, a nie že celé hodiny vysedávam doma a snažím sa zosmoliť zhruba dvestoslovnú odpoveď na jeho mail.

Keďže nemám nikoho, kto by mi môj mail pomohol preložiť do francúzštiny, odpisujem v angličtine a občas používam nejaké náhodné francúzske slovíčka, aby sa zdalo, že sa aspoň snažím. Ak bude treba, Hugo mu podľa mňa aj tak všetko preloží — aj keď ktovie ako zle!

Odosielateľ: Lottie Brooksová

Prijímateľ: Antoine Roux

Predmet: RE: Mám rada syr

Milý Antoine,

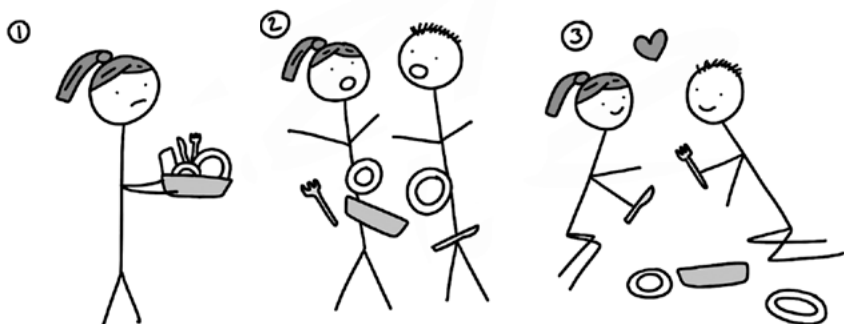
très fantastique, že sa ozývaš!

Hoci som rada, že som už doma, a znova sa môžem stretávať so svojimi kamošmi, musím uznať,

že aj mne „stanové mestečko“ chýba. A okrem neho mi chýbajú aj ľudia, s ktorými som sa v ňom zoznámila, samozrejme, vrátane Teba.

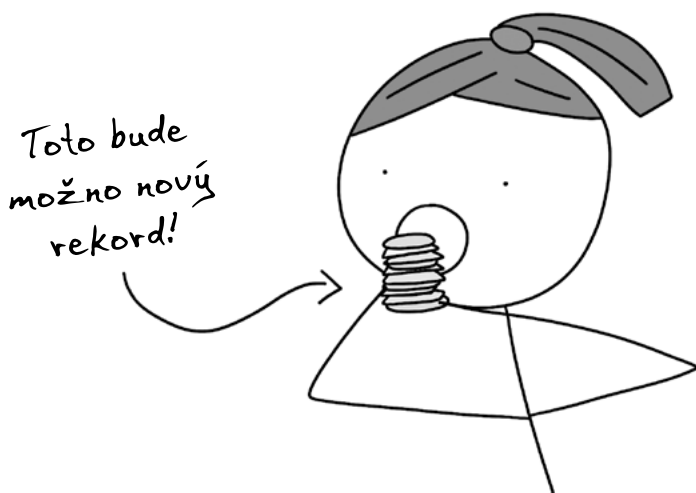
Čo sa týka Tvojich otázok:

1. Radšej by som bola psom, lebo psy žijú v rodinných domoch a majú majiteľov, ktorí sa o nich pekne starajú, hrajú sa s nimi a škrabkajú ich po brušku. Upozorňujem však, že by som určite nechcela byť kŕmená sušenými prasacími ušami z obchodov s domácimi zvieratami.
2. V dospelosti by som chcela byť spisovateľka alebo kreslička komiksov, pretože rada píšem a kreslím! Okrem iného som napríklad nakreslila aj krátky komiks o tom, ako sme sa zoznámili...

3. Čedar by som si nevybrala ani náhodou.

Mám oveľa vycibrenejšie chuťové poháriky!
Keby som do konca života mala jesť už iba jeden druh syra, boli by to syrové nite alebo syr Veselá krava — mňam! Inak, už si niekedy skúšal jesť syr s krekrami a šunkou? Ja si z nich rada robievam také malé komínčeky a potom si ich celé pchám do úst...

4. Zmyslom života je podľa mňa zábava a jedenie neobmedzeného množstva KitKatu, čipsov a instantných rezancov. 😊

Smiem položiť zopár otázok aj ja Tebe?

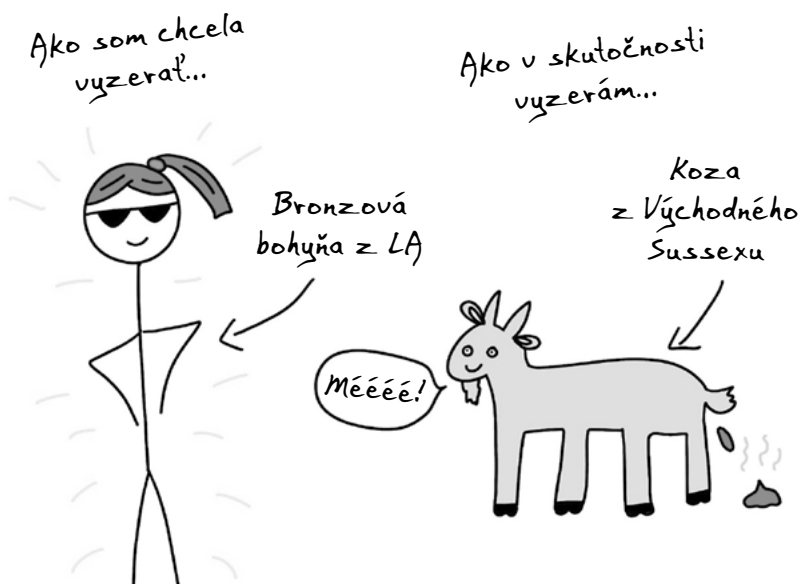
1. Keby si sa mohol stať somárom alebo hrochom,
čím by si bol radšej?
2. Už si niekedy jedol cibulkové čipsy? Sú ohromne
sophistiqué et délicieux! Na ochutnávku som Ti
poslala poštou jeden menší balíček — dobrú chuť!
3. Zjedol by si radšej lyžicu vlastných sopľov
alebo lyžicu vlastného ušného mazu?
4. Čo sa podľa Teba deje po smrti?

L'amour de, Lottie, cmuk

Dúfam, že čoskoro odpíše!

SOBOTA 3. SEPTEMBRA

Nechce sa mi veriť, že je koniec leta. Do školy som sa plánovala vrátiť ako dobronozova opálená bohyňa z Los Angeles, lenže od návratu domov do Británie mi dovolenkové opálenie po pár týždňoch vybledlo, takže momentálne vyzerám skôr ako bleduľa z krajiny večného dažďa... Čo je vlastne opakom bohyne?! Netuším... Žeby koza?! Áno. Vyzerám úplne ako koza.

Napísala som cez whatsapp babám:

JA: Práve som sa pozrela do zrkadla
a zistila som, že vyzerám ako koza.

AMBER: Aj mne sa minule zdalo, že vyzeráš ako koza.

JA: Ehm... tak vďaka.
Čo sa s tým dá urobiť?

AMBER: Natri sa samoopaľovák a daj si melír!

JA: To myslíš vážne?

AMBER: Chceš sa do školy vrátiť ako koza?

JA: Asi nie.

MOLLY: Ja by som sa tým vôbec netrápila, Lottie.
Kozy sú predsa super!

JESS: Presne, a všetky to dobre vieméééééé.

AMBER: No tak, baby, neodbočujte od témy.

MOLLY: Prepáč, len sme trochu vtipkovali.

POPPY: Jedna o koze, druhá o voze.

JESS: Máte rečí ako koza bobkov!

JA: Strašne vtipné, baby. 😊

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Úplně otarasný školský výlet Lottie Brooksovej.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.